

18 JUNI 2017 – ELFDE ZONDAG DOOR HET JAAR

EERSTE LEZING

EXODUS 19 2-6a

In die dagen kwamen de Israëlieten in de Sinaïwoestijn, waar zij dicht bij de berg hun kamp opsloegen.

Mozes ging de berg op, naar God. Toen hij boven was, sprak de Heer hem daar aan en zei: „Dit moet gij zeggen tot het huis van Jakob en doen weten aan de zonen van Israël: met eigen ogen hebt gij gezien hoe Ik ben opgetreden tegen Egypte, hoe Ik u op arendsvleugelen gedragen en hier bij Mij gebracht heb.”

„Als gij aan mijn woord gehoorzaamt en mijn verbond onderhoudt, dan zult ge – hoewel de hele aarde Mij toebehoort – van alle volken op bijzondere wijze mijn eigendom zijn. Gij zult mijn priesterlijk koninkrijk en mijn heilig volk zijn.”

TWEDE LEZING

BRIEF AAN DE ROMEINEN 5, 6-11

Broeders en zusters,

Christus is voor goddelozen gestorven op de gestelde tijd, toen wij zelf nog geheel hulpeloos waren. Men zal niet licht iemand vinden die zijn leven geeft voor een rechtvaardige, al zou misschien iemand in een bepaald geval dit van zich kunnen verkrijgen. God echter bewijst zijn liefde voor ons juist hierdoor, dat Christus voor ons is gestorven, toen wij nog zondaars waren.

Des te zekerder zullen wij, nu wij eenmaal gerechtvaardigd zijn door zijn bloed, dankzij Hem ontkomen aan de toorn. Toen wij vijanden waren, zijn wij met God verzoend door de dood van zijn Zoon; des te zekerder zullen wij, eenmaal verzoend, gered worden door zijn leven. En dat niet alleen: nu reeds juichen wij in God door Jezus Christus onze Heer, door wie wij de verzoening hebben ontvangen.

EVANGELIE

MATTEÛS 9, 36 — 10, 8

In die tijd werd Jezus bij het zien van de menigte mensen door medelijden bewogen, omdat ze afgetoed neerlagen als schapen zonder herder. Toen sprak Hij tot zijn leerlingen: „De oogst is wel groot, maar arbeiders zijn er weinig. Vraagt daarom de Heer van de oogst arbeiders te sturen om te oogsten.”

Hij riep zijn twaalf leerlingen bij zich en gaf hun de macht om de onreine geesten uit te drijven en alle ziekten en kwalen te genezen.

Dit zijn de namen van de twaalf apostelen: als eerste Simon die Petrus wordt genoemd, met zijn broer Andreas; Jakobus, de zoon van Zebedeüs, met zijn broer Johannes; Filippus en Bartolomeüs, Tomas en Matteüs de tollenaar, Jakobus, de zoon van Alfeüs, en Taddeus, Simon de IJveraar en Judas Iskariot, die Hem verraden heeft.

Deze twaalf zond Jezus uit met de opdracht: „Begeeft u niet onder de heidenen en gaat niet binnen in een stad van de Samaritanen; gij moet veeleer gaan naar de verloren schapen van het huis van Israël. Verkondigt op uw tocht: ‘Het Koninkrijk der hemelen is nabij.’ Geneest zieken, wekt doden op, reinigt melaatsen en drijft duivels uit. Voor niets hebt gij ontvangen, voor niets moet gij geven.”

Schriftlezingen

© Katholieke Bijbelstichting
Breda, www.rkbijbel.nl

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN A-JAAR

— Luc DEVISSCHER —

Uitgerekend twaalf

EVANGELIE • Tijdens zijn ronde in Galilea stelt Jezus vast dat de mensenmassa doelloos rondscharrelt, als een kudde herderloze schapen. Ze zijn afgemat en opgejaagd. Waarheen zijn hun herders? Dat te zien, raakt Jezus, maar Hij komt handen tekort om hen te leiden. Daarom vraagt Hij zijn leerlingen te bidden tot de Heer van de oogst om meer werklui. Krijgt dat gebed onmiddellijk gehoor? Feit is dat Jezus de groep van twaalf leerlingen bij zich roept en ze uitzendt als apostelen. Hun missie: de nabijheid van het koninkrijk van de hemel verkondigen. Als support krijgen ze het gezag mee over onreine geesten en de macht om te genezen, tot over de dood heen.

Matteüs maakt geen onderscheid tussen leerling of apostel. Alle leerlingen worden ook apostel. Twaalf rotsen in de branding. Het zal niet verwonderen dat voor een joodse schrijver het getal twaalf een bijzondere betekenis heeft. Het herinnert aan de twaalf stammen van Israël – de nakomelingen van Jakob – met wie God eertijds in de woestijn een verbond sloot. Twaalf geeft de volmaaktheid aan in het bestuur van Israël. De late-re koning Salomo stelde twaalf gouverneurs aan over het land. Ieder van hen moest één maand per jaar het koninklijke hof voorzien van levensmiddelen (zie 1 Koningen 4, 7). Jezus neemt dus twaalf arbeiders in dienst. Zij worden de vertegenwoordigers van het nieuwe verbond dat God doorheen Hem met zijn volk wil sluiten. Nu niet om de koning te foerageren, maar om mee de zorg op te nemen voor de verloren schapen van het huis van Israël.

Door hun aantal is het college van apostelen een alomvattend team. Het getal is niet exclusief, maar inclusief. De meerwaarde is inbegrepen. Met hun twaalfen omhelzen zij het hele godsvolk van vrouwen en mannen van allerlei slag: arme weduwen en rijke tollenaars, zieke dochters en heulende leiders, vissers en vrijheidsstrijdsters – noem de duo's maar op. De twaalf zijn het prototype van het nieuwe Israël.

Vreemd genoeg zullen de apostelen pas echt aan hun opdracht beginnen na Jezus' dood en verrijzenis. Daarvoor is nergens sprake van enerlei verkondigingswerk door de leerlingen. Wat gebeurt er dan wel met hen? Jezus vult zijn aardse tijd onder meer in met de twaalf voort te onderrichten. Hij brengt hen in woord en daad de beginselen bij van het koninkrijk. Vooraleer de leerling-apostelen dat onderricht zelf doorgeven, doorlopen ze een lang leerproces en een intensieve stage.

Pas na Jeruzalem stuurt Jezus de leerlingen definitief op weg. Dat gebeurt opnieuw in Galilea, op de berg die Hij hun zelf aanwees. Jezus is nu de verrezen Heer. Vanuit die ontmoeting worden de leerlingen volwaardige apostelen. De Messias zendt zijn helende herders vanaf daar naar alle volken. De opstanding verruimt het heilsperspectief van het koninkrijk. Het huis van Israël wordt wereldwijd (zie Matteüs 28, 16-20).

Jammer genoeg resten er maar elf apostelen. Judas Iskariot, de overleveraar, is verdwenen. Dat moet de joodse Matteüs zwaar vallen. De groep van twaalf is niet langer volmaakt volledig. Toch vult de evangelist het apostelcollege niet aan. Israël moet na de opstanding gehavend voort. Gelukkig zijn daar toch nog de vrouwen. Als eersten hadden zij een ontmoeting met de verrezen Heer (zie Matteüs 28, 1-10). Samen met hen vormen de leerlingen het nieuwe verbond. Zij zijn de oergetuigen van de verrijzenis van Jezus Christus en zetten ze het levenswerk van het koninkrijk voort. Zoals uitgerekend ook wij.

EERSTE LEZING • De Israëlieten zijn gestrand in de Sinaïwoestijn. Boven op de berg krijgt Mozes inzage in het pastorale plan van God. Hij leidde hen niet zomaar uit het slavenhuis van Egypte. Hoewel de hele aarde van Hem is, heeft Hij Israël lief op een bijzondere wijze. Tenminste als de Israëlieten het verbond met Hem bewaken. Zoals hun priesters heilig zijn voor hen, zullen zij als heilig volk priester voor de wereld zijn. Dat alles met het oog op de vervulling van de belofte aan Abraham dat ooit alle geslachten op aarde door hen gezegd zullen zijn (zie Genesis 12, 2-3).

LEZING UIT PAULUS • De komende tijd ligt de brief aan de Romeinen op de leestafel. De gemeente leeft in vrede met God dankzij zijn Zoon. Christus gaf zijn leven voor goddelozen en zondaars. Dat is onvoorstelbaar. Immers, zelfs voor een goed mens geeft bijna niemand zijn leven veil. Het bewijst Gods onmetelijke liefde voor ons.

- De commentaren op de Schriftlezingen zijn op Twitter te volgen via @DevisscherLuc
- Reacties welkom via luc.devisscher@ccv.be